

EDITORIALA

Aznarren benetako aurpegia

Aznarren gobernuak aitaren baitan lege-dekretuz langabeziaren erreforma inposatu izanak lehenik Aznar beraren agintekeria adierazten du. Lege-dekretua berez salbuespeneko egoeretan erabil daiteke soilik, hark hitzetik hortzera darabilen Konstituzioaren arabera ("premiatzko eta atzeratu ezinako beharriak"). Argi dago kasu honetan ez zegoela salbuespen prozedura erabiltzeko premiarik, eta izatekotan, Aznar beraren interes politikoek eragindakoa besterik ez zela. Baina beste hainbatetan bezala, Aznarrek garbi erakutsi du botere osoa berea duela: Gobernuaz gainera Parlamentua ere mendean dauka, eta aginte judiziala, berriz, neurrirra moldatuta dago, izendapen politiko sistema 'egoki' bati esker.

Bigarrenik, egoerak erakutsi digu Aznarrek urteetan sindikatu espainolekin izan duen elkarriketa giroa gezurrezkoa zela. Sindikatu horiek amore emateari uko egin diotenean, elkarriketaren mozorroa alde batera utzi eta benetako izaera autoritarioa agertu du Aznarrek.

Gertatu denak ematen die zer hausnartua Espainiako sindikatuei. Izan ere, PPreu gobernuaren eratzan ari den gizartea neoliberalismo gordinezkoa da, mugimendu sindikalak aldarrikatzen duen ereduaren kontrako.

Ahulezia eta menpekotasun ekonomikoak behartuta, UGT eta CC OOek -batik bat honek- denbora luzeegiz puztu dute elkarriketa sozialaren mitoa. Mitoak, baina, ezta egin du sindikatuok irmotasun apur bat izan dutenean. Kontua da orain zertan saiatuko ote diren: itxurazko elkarriketa giroa berreskuratzeko, edota gobernuaren asmo atzerakoien aurka egon daitezkeen beste indarrekin aliantzak osatzen. Hori da ekaineko grebaren aurretik eta ostean sindikatu espainolek hartzen duten jarrerak erakutsiko duena.

ASKI DELAKO!

19

Greba

Contra la reforma del desempleo impuesta por el gobierno español

19 DE JUNIO, HUELGA GENERAL

ELA ha convocado huelga general el 19 de junio en Euskal Herria -un día antes que la convocada en todo el estado por UGT y CCOO- contra la nueva reforma laboral impuesta por el gobierno, que deteriora aún más la situación de las personas desempleadas. José Eloorrieta, secretario general de ELA, explica el porqué de una fecha y unos contenidos distintos.

-El Gobierno Aznar ha impuesto la reforma por decreto-ley. ¿Qué significa esto?

-Esta es una barbaridad desde el punto de vista jurídico, pero eso le importa poco a Aznar, que, montado en su mayoría absoluta, ha acentuado su perfil autoritario y deja muy claro que el diálogo social que ha mantenido hasta ahora era mera escenificación de la entrega de los sindicatos. En el momento en que las organizaciones estatales no han querido o no han podido seguir prestándose al juego, Aznar ha dejado claro quién manda.

-¿Por qué ELA convoca la huelga el día 19?

-Porque la coincidencia de todos los sindicatos del estado en el rechazo a este nuevo recorte no quiere decir que sus objetivos en esta huelga sean comunes. El sindicalismo español -muy especialmente, CC OO- ha dejado claro que su objetivo central es recuperar el modelo de concertación con el Gobierno, cuyo último exponente es el restrictivo acuerdo sobre pensiones firmado en 2001 por CCOO, y que ha servido para colocar el label social a toda una serie de medidas recortadoras de derechos y coberturas y para que Aznar se haya paseado por la UE como paladín del diálogo social.

-ELA ha calificado en numerosas ocasiones este modelo de concertación de fraude.

-Este modelo es un gran fraude, en especial para los trabajadores y trabajadoras de Euskal Herria, ya que, cuando el sindicalismo español se sitúa en la concertación, tarda poco en promover

iniciativas destinadas a ahogar el margen de actuación del sindicalismo vasco, planteando medidas como la centralización de la negociación colectiva, el empleo, la formación o la protección social. En definitiva, esta distinta percepción de los objetivos de la huelga imposibilita un formato de mera adhesión a la convocatoria madrileña.

Además, hay precedentes de participación del sindicalismo abertzale en huelgas generales de ámbito estatal con formato propio, incluso con una fecha distinta, como cuando ELA y LAB, junto con CCOO, promovieron la huelga del 27 de mayo de 1992 contra el "Decreto".

-La doble convocatoria supone un esfuerzo movilizador añadido...

-No es la situación ideal, pero tampoco se trata de maquillar la realidad. En el día a día se ponen en evidencia las radicales diferencias de modelo del sindicalismo vasco y el español. Con la fecha del 19 queremos responder acti-

vamente a esta nueva reforma, pero sin que la clase trabajadora vasca extienda un cheque en blanco al sindicalismo español, ni para ayudar a que Fidalgo recupere el buen rollo con Aznar.

-¿Ha habido intentos reales de una convocatoria unitaria?

-Cuando UGT y CCOO hablan de unidad, en realidad piden al resto de organizaciones mero seguidismo; los contactos con UGT y CCOO de cara a esta huelga han sido mínimos: CCOO del estado ni siquiera nos ha llamado.

-Finalmente, ¿qué pasará el 19-J?

-En Euskal Herria el 19 va a haber una gran huelga, que será, sin duda, mucho más completa si el conjunto del sindicalismo acepta finalmente la fecha fijada por la mayoría sindical vasca.

UGT y CCOO tienen la oportunidad y la responsabilidad de que una gran huelga en nuestro país el 19 sea la plataforma del lanzamiento de la huelga del 20 del resto del estado.

Para denunciar una política que reduce impuestos a los que más tienen, subvenciona a las empresas y se dedica a ahorrar con las personas en paro, por ejemplo:

-Suprimiendo el subsidio agrario

-Suprimiendo el desempleo al personal fijo discontinuo periódico

-Posibilitando suprimir el subsidio de paro por haber cobrado indemnización por despido

-Retrasando el pago del desempleo por la liquidación de vacaciones

Por un sistema de empleo y protección propio. Reclamar para Euskal Herria un marco propio también en esta materia, no es una cuestión meramente ideológica, sino que tiene que ver con algo que afecta directamente a nuestras condiciones de vida y de trabajo.

ondotxo baltakigu nolakoak izaten diren hauen arteko konpocketaren ondorioak.

• Euskal Herriak bere beharretara egokitzen den lan harremanen esparru propioa nahi du.

• Langileok enplegu eta lan baldintza duinak exijitzen ditugu.

**EKAINAREN 19AN
EUSKAL HERRIAN GREBA
OROKORRA.**

del pacto sobre pensiones (2001) que ha sido presentado por CCOO como un ejemplo de diálogo social.

ASKI DELAKO!

19

Greba

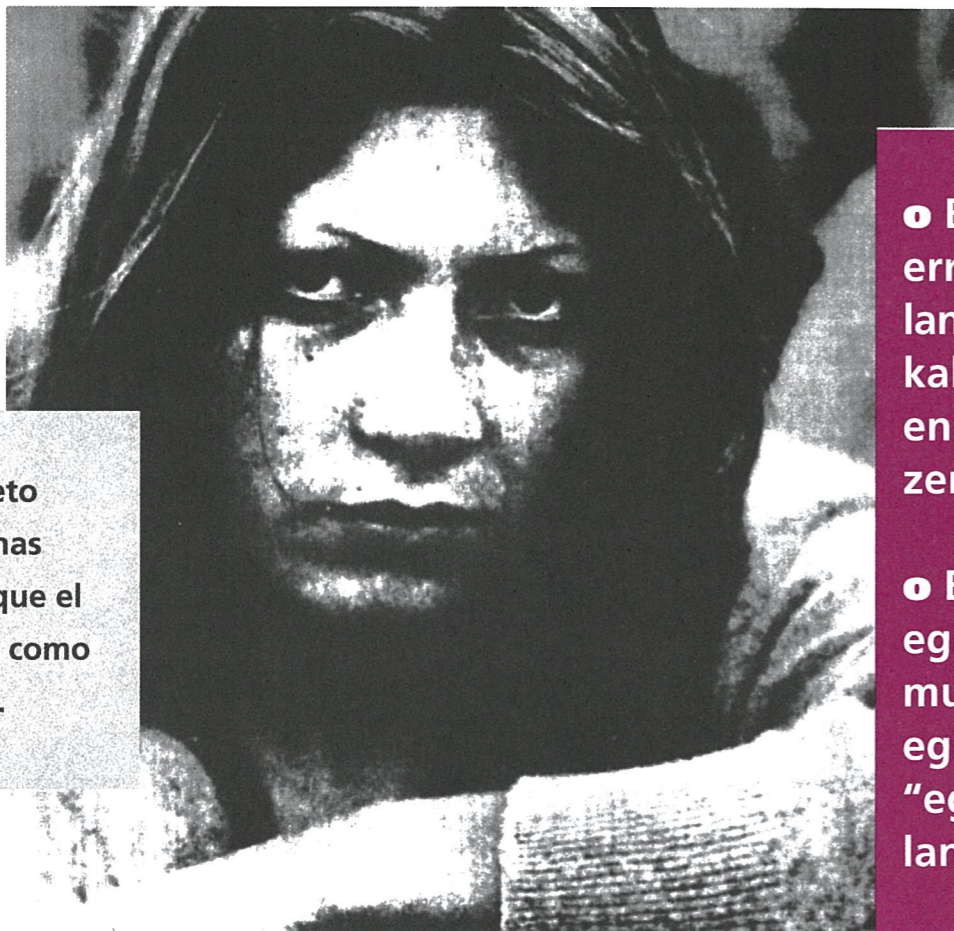
ELA
EUSKAL SINDIKATUA

**EKAINA
JUNIO
2002**

Euskal Herriko langileok PPren erreformaren aurka

PARA QUÉ VAMOS A LA HUELGA

Exigimos respeto para las personas en paro, a las que el gobierno trata como a delincuentes.

Para hacer frente a la nueva reforma de Aznar.

Contra el recorte de las prestaciones y de los derechos de las personas en paro y para exigir cobertura para el 60% de parados/as que no cobra prestación alguna.

Contra la eliminación de los **salarios de tramitación** y el **abaratamiento del despido**.

Para exigir empleo en condiciones dignas y rechazar que cualquier oferta de empleo, sin importar

• ELAtik ez dugu Aznarren erreforma onartuko, langabezia babesa murriztu, kaleratzea merketu eta enpleguaren kudeaketa zentralizatzen duelako.

• Euskal Herrian greba egingo dugu hainbeste murrizketagatik protesta egiteko. Edozein lanpostu "egokia" izatea langileentzat iraina da.

• PPk langabetuak gaizkiletzat tratatzen ditu.

• ELArentzat grebaren helburua garbia da: erreformari aurre egitea. Baina ez dugu nahi inor euskal langileen borrokaz baliatzea berriro sindikatu espainolak Aznarrekin

PERO LA HUELGA NO ES UN CHEQUE EN BLANCO

NO hacemos la huelga para dar un cheque en blanco al sindicalismo español.

NO hacemos la huelga para que se arreglen otra vez con Aznar.

NO hacemos la huelga para que vuelvan a firmar reformas que suponen menor protección social, despido más barato y mayor flexibilización laboral.

NO hacemos la huelga para que centralicen aún más el sistema de desempleo.

NO hacemos la huelga para que vuelvan a pactar "moderación salarial".

NO hacemos la huelga para ayudarles a centralizar la negociación colectiva.

Ekainaren 19an, langabezia murrizteko erreformaren aurka

EUSKAL LANGILEOK GREBARA

ASKI DELAKO!

19

Greba

Gobernu espainolak langabeziaren babesaren erreforma lege-dekretu bidez ezarri du. Neurrian ondorio nagusia langileon **eskubideen murrizketa** nabaria izango da. Lanik gabe daudenei ematen zaizkien laguntzak berrikustearen alde dago ELA, baina ez PPK nahi duen moduan, murrizketara joaz, hobetuaz bai-zik, oraingo babesa lotsagarria baita: Hego Euskal Herrian langabezia dauzen **10 lagunetik 6k, INEMengandik ez du inolako dirulaguntzarik jasotzen**. Langabeziaren babeserako, ordea, gero eta kotizazio gehiago biltzen du estatuak, baina jasotzen dituen 10 eurotik 6 besterik ez dira langabetuengana iristen.

ERREFORMAREN ONDORIOAK

■ KALERATZE MERKEAGOA

Enpresariak bidegabeko kaleratzea egiten badu ez du tramitazio soldatarik ordaindu beharko (langileak kaleratzea ematen denetik epaitegiaren ebazpena jakitendean arte jasotzen duen soldata).

Ondorioak: Bidegabeko kaleratzea izugarri merkatzen da; honek batez ere antzintasun gutxi dutenei egingo die kalte, kaleratzeagatik ematen zaien ordaina soldataren zati handia baita; gainera, langileon prestazio epea murrizten da, langabezia lehenago sartzen direnez, eta kotizazio epea laburtzen denez, kaleratutako beharginak langabeziagatik duen dirulaguntza murriztea, edo gutxieneko kotizaziora ez iristea gerta daiteke.

■ EDOZEIN LANPOSTU ONARTU BEHARRA

Langileak "lanpostu egokia" onartuko ez balu, INEMek langabezi aseguru murriztu edo kenduko lioke. Proposamen honek tranpa dakar bere baitan: Hemendik aurrera edozein lanpostu izango da "egokia". Bost axola lana zertan datzan, baldintzak zeintzuk diren edo lantokia non dagoen. Soldata eta kontratuaren iraupena ere ez da kontutan hartuko.

Lantokiraino egin beharreko bideak ez du garrantzirik izango, baldin eta bizilekutik 30 kilometro baino gutxiagora badago, joan-etorrian langileak 2 ordu baino gehiago egiten ez badu, eta bidaietako gastuak soldata gordinaren %20ra iristen ez badira (otorduetako gastua eta antzekoak ez dira aintzat hartzen).

■ MURRIZKETA GEHIAGO

- Epekako kontratu finko ez jarraia dutenak (hezkuntzan adibidez) INEMen babesik gabe geratuko dira, lanaldi partzialeko kontratuztat hartuko baitira.
- Kaleratzeagatik ematen den kalteordaina errentatztat hartuko da: dirulaguntza gal daiteke.
- Langabeziko dirulaguntzaren hasiera atzeratzen da, egokitu zaion oporraldia kontutan hartuz.
- Dirulaguntza duten enplegu publikoek ez dute langabezira kotizatuko, beraz ez dute INEMen laguntzarik jasoko.

■ ZENTRALIZAZIOA

Lege-dekretuz ezarri dituen neurriez gainera, PPren Gobernuak INEMen politika aktiboen erreforma ari da prestatzen, eta horren ostean Gobernuak erabakiko du zein eskumen gelditzen diren Estatuko Enplegu Zerbitzuaren baitan eta zeintzuk ez. Aurrekontuen legean erabaki hau urtero alda daitekeenez, ELAK betidanik aldarrikatu duen lan harremanen euskal esparrua saihesten dute.

Lan- eta gizarte-arloko erabakiak, guregan hainbeste-ko eragina dutenak, Estatuaren esku daude. Lan harremanen euskal esparrua eta babes soziala lortu behar dugu, lanaren eskubide, babes sozial eta enpleguko ahalmen osoarekin.

■ ENPRESARIEN POZA

Enpresariarentzat erreformak bi abantaila nagusi ekarriko ditu: Kaleratze kostu merkeagoak eta kontratazio berriei lan baldintza lazgarriak inposatzeko aukera. Gainera, enpresariak dirulaguntza gehiago jasoko dituzte (langabeziaren dirulaguntza jasotzen ari diren 52 urtetik gorakoak kontratatuz gero), eta Gizarte Segurantzaren hobariak izanen dituzte (haurra izan ondotik 24 hilabete pasatu baino lehen emakumea kontratatzen denean).

■ GEURE ERANTZUNA

Ekainaren 19ko greba orokorrak lema argia du: erabateko STOPa Gobernuaren neurriei. ELA bat dator ideia honekin. Halere, ELA ez dago ados, CC OO eta UGTk, Aznarren Gobernuak eta CEOErekin bat eginez, garatu duten kontzertazio ereduarekin. Grebaren xedea askorentzat hau guztia berreskuratzea da. Eredu honen ondorioak gogora ditzagun:

- 1997an, CCOO, UGT eta Gobernuak pentsioen murrizketa sinatu zuten; urte berean, bi sindikatuek eta CEOEK bidegabeko kaleratzea merkatu, kaleratze objektiboa zabaldu eta negoziazio kolektiboa zentralizatzeko akordioak lortu zituzten.
- 1998an, CC.OOek eta Gobernuak lanaldi partziala bultzatzea erabaki hartu zuten; 2001an, CCOO, Gobernuak eta CEOEK pentsioak berriro murriztea hitzartu zuten; azkenik, aurten CC.OO, UGT eta CEOEK hitzarmenetan soldaten igoera mugatzeko akordioa iritsi zuten.

Aurrekariak kontutan hartuta, grebak ezin du Euskal Herriko langileen txete zuria izan sindikatu espainiarrek Gobernuarekin duten harreman ona berreskura dezaten. Greban izango dugun parte hartze nabariarekin, PPren Gobernuaren plan zentralista eta bazterzailea bertan behera uzteko eskatuko dugu.

**EUSKAL HERRIKO LANGILEOK
EKAINAREN 19AN GREBA
OROKORRA EGINGO DUGU!**

**Franqueo concertado
n.º 08/207**

ELA **astekaria**

Barrainkua 13, Bilbao
Tel. 94 403 77 00
Fax 94 403 77 66
Dep. legal BI-199-00